

Nieuwsbrief WereldTools Stichting WereldWijd

Beste lezer, bij deze sturen we u nieuws over het project WereldTools van Stichting WereldWijd. Allereerst een bericht van onze coördinator Frans Frankhuizen over de vergaande maatregelen in verband met het coronavirus. Daarnaast een terugblik door middel van een aantal verhalen over mooie projecten die we voor de coronacrisis hebben gerealiseerd. Wij wensen iedereen veel inspiratie, leesplezier, een goede gezondheid en voldoende afstand toe! *Tekst: Matje Mattheij en Ed Peters. Foto's: Stichting WereldWijd en IOM.*

Maatregelen i.v.m. het coronavirus

We bevinden ons onverwachts in roerige tijden. De wereld wordt getroffen door het coronavirus. We nemen de huidige situatie rondom het coronavirus erg serieus en volgen als Stichting uiteraard de gestelde richtlijnen. We hebben daarom een aantal vergaande maatregelen moeten nemen:

- De afgelopen tijd volgden we reeds de adviezen van RIVM, GGZ en Overheid.
- Alle (opleidings-, WereldTools-, werkplaats- en Repair Café-) activiteiten stilgelegd. Op basis van de huidige peildatum voor scholen (de meivakantie) zal dit zeker tot maandag 4 mei duren.
- De afspraken en overleggen waarbij fysiek contact is, zijn afgezegd.
- De staf werkt zoveel mogelijk van huis uit.
- Individuele gesprekken met (potentiële) terugkeerders, casemanagers, contactpersonen etc. worden alleen telefonisch gevoerd.
- Doordat een gedeelte van de staf vanuit huis werkt, zijn we telefonisch minder goed bereikbaar. Wij zijn nu het beste te bereiken via email: info@stichtingwereldwijd.nl
- Wij halen tot nader order geen aangeboden materialen voor WereldTools op. Veel mensen hebben nu tijd om hun garage, schuur of zolder op te ruimen. Wij vragen om de materialen die voor WereldTools bruikbaar zijn nog even voor ons apart te houden, of op afspraak af te geven op onze locatie. Let op dat het bruikbare materialen zijn die in te zetten zijn voor het doel van WereldTools: 'het opzetten van een eigen onderneming'.

Wij blijven stand-by en wachten af wat er komen gaat. Het mooiste wat we ons nu kunnen wensen is dat we elkaar weer spoedig en in goede gezondheid op de locatie van WereldWijd mogen ontmoeten.

Voor jullie allemaal heel veel sterkte in deze toch wel onverwachts immens vreemde tijd. Wanneer er iets te melden valt laten wij weer van ons horen.

Met de vriendelijke groeten namens de staf van Stichting WereldWijd,
Frans Frankhuizen, coördinator.

Kisten staan klaar **maar** kunnen nog even niet weg

Door de coronacrisis ligt van het ene op het andere moment het WereldTools project stil. We kunnen geen intakegesprekken meer voeren en ook het transport van enkele kisten blokkeert omdat transportorganisaties tijdelijk niet opereren. Als gevolg daarvan staan er nu in ons WereldTools-gebouw enkele kisten klaar voor verzending in afwachting van groen licht.

Boniface: nog steeds in contact

Even terug in de tijd: Boniface Sehungu was een asielzoeker die na jaren in de illegaliteit ervoor koos om terug te

keren naar zijn land. Daarbij maakte hij gebruik van de ondersteuning door lessen en een kist van Stichting WereldWijd. Hij heeft een lascursus gevolgd bij WereldWijd en is in 2012 teruggekeerd naar Burundi met in zijn kielzog een kist vol las- en metaalbewerkingsmaterialen. Boniface is inmiddels een succesvol ondernemer met een florerend lasbedrijf en hij heeft ook anderen in dienst. Via WhatsApp en Facebook houden we nog steeds contact en Boniface is nog steeds dankbaar voor het feit dat 'the University van Eckelrade' hem destijds ondersteund heeft.

Hij is inmiddels getrouwd en trotse vader van 2 dochters. En wij in Eckelrade zijn weer trots op hem!

Detentiecentrum Rotterdam (DCR):

In Rotterdam is een Detentiecentrum gevestigd, waar illegaal verblijvende vreemdelingen in bewaring gesteld zijn worden in afwachting van hun vrijwillige of gedwongen terugkeer naar hun land van herkomst. Let wel (om misverstanden te voorkomen): dit zijn geen mensen die door enige criminele activiteiten gevangen zitten, maar het zijn mensen die geen recht op verblijf hebben en opgepakt zijn tijdens bijvoorbeeld een identiteitscontrole door de politie.

In het Detentiecentrum is een project officer van IOM werkzaam, Eric van den Boom, die goed bekend is met Stichting WereldWijd en het terugkeerproject WereldTools. Vorig jaar heeft Matje Mattheij,

projectmedewerkster WereldTools, Eric een bezoekje gebracht in het DCR om te kijken of WereldWijd iets zou kunnen betekenen voor terugkeerders die interesse hebben in een WereldTools-kist. Normaliter nodigen wij mensen uit om een bezoek te brengen aan Eckelrade, om zo met eigen ogen te zien wat het project inhoudt en wij zelf kunnen zien "welk vlees we in de kuip hebben". Mensen die in het DCR verblijven mogen het centrum echter niet verlaten.

Er is een modus gevonden waarbij, middels een intensief contact tussen de IOM-medewerker en de projectmedewerk(st)er van WereldWijd, mensen zich toch kunnen inschrijven voor het project WereldTools. Dit heeft tot heden geleid tot vijf casussen, waarvan er drie inmiddels succesvol afgerond zijn. Een WereldTools-kist met spullen voor een timmerman is intussen in ontvangst genomen door een Vietnamese terugkeerder en twee Gambianen hebben hun kist met materialen voor een naaiatelier gekregen. Momenteel zijn de inklaringen van de kisten in de haven van Accra (Ghana) en Lagos (Nigeria) gaande, voor twee terugkeerders. Beide kisten zijn gevuld

met allerlei materieel voor een klussenbedrijf.

Hoewel WereldWijd natuurlijk nog altijd liever geïnteresseerde deelnemers persoonlijk ontmoet, is dit soms niet mogelijk. Denk maar aan deze tijden van de coronacrisis, waarin fysiek contact met een terugkeerder ook niet mogelijk is. Ook nu kunnen wij dus mensen die terug moeten keren ondersteuning bij hun terugkeer en re-integratie aanbieden. Neem gerust contact met ons op indien dit zich voor zou doen.

International Organization for Migration (IOM)
The UN Migration Agency

Kerst in Gambia

Afgelopen kerstvakantie ben ik op de valreep met man en dochter op vakantie gegaan naar Gambia. Via een reis-prijsknaller voor een habbekrats naar de zomerzon, dat leek ons wel wat. We belandden in een knus hotel met zwembad aan de 'smiling coast of Africa', zoals de Gambianen dat zelf zeggen. De temperatuur was 30 graden en er was volop zon, dus de winterkleding kon een week lang in de koffer blijven.

Op het oude vliegveld van Banjul, de hoofdstuk van Gambia, worden we naar de bus van onze vakantiediscounter geleid, die ons in 25 minuten naar het hotel brengt. In de bus worden de toeristen geïnformeerd en geïnstrueerd door een lokale tourguide en we worden uitgenodigd voor een informatiebijeenkomst waar we ons kunnen inschrijven voor diverse excursies. Dit slaan we over want ik denk na zoveel jaren bezoek aan diverse Afrikaanse landen wel genoeg ervaring te hebben om zelf de weg vinden. Het enige doel van deze vakantie is: lekker even weg zijn en de zomerzon opzoeken. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en ik dacht: "WereldWijd heeft verschillende Gambianen gesteund, dus waarom zou ik niet bij iemand op bezoek gaan?" Ik had nog contact met mensen die onlangs naar Gambia waren teruggekeerd met een kist met materialen van WereldWijd. Mijn man was ook wel nieuwsgierig dus besloten we om een van deze terugkeerders te bezoeken. Ik appte met Camara, een sympathieke bescheiden man die me sinds zijn vertrek steeds mooie foto's stuurde en berichten schreef over de vorderingen van zijn landbouwbedrijfje. Hij schreef me eerder al dat hij hoopte dat ik hem ooit zou komen opzoeken, Inshalla (als God dat wil).

Over Camara hebben we in vorige nieuwsbrieven ook al geschreven. Kort samengevat is zijn verhaal een weerspiegeling van vele andere vlucht- en terugkeerverhalen, van mensen die over vele grenzen heen gaan om een droom te verwezenlijken en met de hoop op een beter leven. Ook Camara laat zijn huis, haard en vrouw achter om zijn geluk in Europa te beproeven. Hij maakt de verschrikkelijke overtocht per boot, zwerft enige tijd door Europa en komt uiteindelijk in Nederland terecht bij IOM en bij WereldWijd die hem ondersteuning bieden om terug te keren naar Gambia. In Europa krijgt hij nergens een voet aan de grond. Vaak is men bang om bij terugkeer de familie weer onder ogen te komen, omdat er schulden zijn gemaakt om de reis te kunnen betalen en men nu met lege handen terugkomt.

Camara is heel blij dat we op bezoek komen. Op de dag dat we hebben afgesproken komt hij met openbaar vervoer naar ons hotel van waaruit we met z'n allen een taxi nemen naar het dorp waar hij woont. Dochterlief geeft die dag de voorkeur aan zonnebaden, we zetten haar onderweg af bij een mooi stukje strand. Dan gaan we verder landinwaarts en al snel wordt de verharde weg een zandweg. In de droogte is dat nog redelijk goed te doen, maar ik bedenk me dat dat bij regen haast ondoenlijk zal zijn, tenzij je een fourwheeldrive hebt... We rijden kriskras over hobbelige landwegen en ik moet er ineens aan denken dat de tourguide bij aankomst vertelde dat Gambia slechts 8 stoplichten heeft, waarvan er momenteel slechts 3 werken.... Nou, er werkt hier wel meer niet, gezien de povere infrastructuur, huizen enzovoorts. Waarom kan de overheid dit niet verbeteren, vraag ik me af. We moeten onderweg nog even stoppen om colanoten te kopen om aan het dorps hoofd te geven zodat hij ons kan zegenen. Camara zegt dat hij ons 'the real life of Gambia' gaat laten zien en hij is er helemaal enthousiast over.

Na een uurtje komen we aan bij zijn farm. Camara laat ons twee stukken land van elk een are zien, afgezet met bamboe hekwerk. Op het ene stuk staan twee gloednieuwe hutten van cement met een golfplaten dak en verderop is er een waterput. We ontmoeten zijn vrouw die voor ons al een lunch heeft klaargemaakt. Er is een baby op komst, die wordt over een maand verwacht.

We lopen nog even naar het tweede stuk land waar hij cashewnoten en mango's verbouwt. In het midden van het veld staat een grote mangoboom waar Camara me wijst op een blauw-oranje werkjas die aan een tak hangt. Die

jas zat in zijn WereldTools-kist, net zoals enkele gereedschappen die we later in de schuur bij hem thuis zien staan. We lopen langs de droge struiken terug, Camara is helemaal blij dat hij ons dit kan laten zien. Dan gaan we lunchen in de schaduw onder een boom: rijst met homemade pindasaus en cassave uit eigen tuin, klaargemaakt op een houtvuur, want gas en stroom is er niet. Voor ons is dit een mooie stille plek, waar veel rust van uitgaat. Voor Camara is dit zijn thuis en ik heb de indruk dat hij heel tevreden is. Bij de hut zie ik een oplader op zonne-energie staan, die hadden we hem ook meegegeven.

We willen niet al te lang blijven maar voor vertrek neem ik nog een kijkje in de opslagschuur. Daar staan slechts enkele landbouwgereedschappen die uit onze kist komen. Waar is de rest van die kubieke meter gereedschap? Dat heeft hij allemaal aan zijn vader moeten geven, vertelt hij, zo hoort dat in zijn cultuur. Zijn vader woont 200 km verderop en daar gaan we niet naar toe. Dit was slechts een kort bezoekje, omdat het kon en we zo dichtbij waren. We maken een mooie foto van een trotse man met 'ons' gereedschap. Voor we vertrekken gaan we nog even langs bij het dorpshoofd, we geven hem de colanoten en krijgen de zegen voor de terugweg. De smile op Camara's gezicht kan er voorlopig niet meer vanaf.

We gaan terug naar het toeristische stukje Gambia aan de kust, waar je zelfs bij Theo's Nederlandse Pannenkoeken kunt eten en waar naast een Italiaans, Mexicaans, Afrikaans, Chinees en Indiaas restaurant een Grieks restaurant met de naam 'Valkenburg' is gevestigd. Over grenzen gesproken! Terug naar "The Gambia" waar westerse blanke vrouwen en mannen van mijn leeftijd en ouder rondscharrelen met vele jaren jongere Gambianen, soms zelfs met een lichtbruin kindje erbij. Waar iedereen contact met ons (en met name met onze dochter) wil leggen om zo een brug te slaan naar Europa. Waar vele NGO's (niet-gouvernementele organisaties) komen om hulpprojecten op te zetten. Waar de straten stoffig zijn en vol met afval. Waar de woorden duurzaamheid en plastic soep nog niet bekend zijn. Over de weinige geasfalteerde kustwegen toeteren veel auto's en taxi's; van krakkemikkige geïmporteerde oude Mercedesen tot de meest luxueuze dure MPV's. De tegenstellingen zijn groot. Stof tot nadenken.

Eén ding heb ik deze week wel weer meegekregen: de mensen zijn bovenal bijzonder vriendelijk en beleefd. Niet alleen tegen de toeristen, maar ook Gambianen onderling begroeten elkaar met 'Hello, how are you?', en als je iets niet wilt zeg je niet botweg 'nee' maar geef je een beleefd antwoord. Daar kunnen wij Nederlanders veel van leren. We praten op de terugweg met de taxichauffeur en ik leg hem

mijn conclusie voor dat met Camara alles oké is en dat hij heel happy is. Daarop krijg ik geen antwoord. Ik geloof dat ik maar even aan het strand ga zitten mijmeren onder een palmboom met een versgeperst fruitsapje. Wat heb ik het toch goed!

Camara en ik houden ook nu, in tijden van corona, nog veel contact en informeren naar elkaars gezondheid; vanuit Gambia stuurt hij me elke week zijn zegen en hij bidt dat de toekomst beter zal worden voor ons allemaal.

Terugkeer Azerbaidjan

In juli 2019 meldde Aslan Hasanzade uit Azerbaidjan zich aan bij ons WereldTools project. Hij werd aangemeld door Tina van Hoof van IOM. Deze jongeman is drie jaar geleden naar Europa gekomen, op uitnodiging van een neef in Duitsland die hem een opleiding daar beloofde. Uiteindelijk heeft hij daar asiel aangevraagd, maar dat lukte niet, waarop hij naar Nederland doorreisde. Hij is kok van beroep en tijdens het gesprek merk je dat daar zijn hart ligt. In

Azerbaidjan had hij een eigen klein pizzarestaurantje, waar hij overdag werkte en 's nachts sliep. Hij wil dit graag weer oppakken. WereldTools helpt hem aan keukenmaterialen, waar meteen na het gesprek een selectie van gemaakt is in onze opslag. We houden via WhatsApp contact en vragen of we nog meer horeca spullen voor hem kunnen zoeken. Hij wil graag zoveel mogelijk gratis materialen, zodat hij nog geld over heeft om in zijn land een klein bedrijfspand te gaan huren. Inmiddels is Aslan geruime tijd thuis en kregen we bericht via IOM dat ook zijn kist met spullen is aangekomen. Op de foto boven selecteert hij enthousiast de spullen en de foto links laat zien hoe hij in Azerbaidjan de spullen die door WereldWijd zijn opgestuurd in een auto vervoert, samen met een medewerker van IOM aldaar.

Informatie over WereldTools

Wij informeren u graag over ons WereldTools project. Dat kan ook in deze tijd middels een kijkje op onze website: <https://www.stichtingwereldwijd.nl/wereld-tools>
Daarnaast is ons mooie WereldTools magazine nog steeds beschikbaar, met aansprekende verhalen van mensen die we ondersteund hebben. Wilt u het magazine toegestuurd krijgen, stuur dan een mailtje met de naam- en adresgegevens en het aantal gewenste exemplaren naar info@stichtingwereldwijd.nl. U kunt alvast digitaal een kijkje nemen door te klikken op de volgende link: [WereldTools Magazine 2019-2020](#).

- Schrijf je in voor de WereldTools Nieuwsbrief en blijf op de hoogte. Inschrijven kan door een e-mail te sturen naar info@stichtingwereldwijd.nl

- Onze website is via de QR-code (hier links afgebeeld) te bezoeken. Maar het kan ook nog steeds door te surfen naar: www.stichtingwereldwijd.nl of op www.facebook.com/stichtingwereldwijd. Op YouTube staat een informatiefilmpje over WereldTools, Nederlands gesproken en in diverse talen ondertiteld. Kijk hiervoor op https://www.youtube.com/channel/UCSeT-iArmLyla7U-5ARRHg?disable_polymer=true. Tevens is er een documentaire, kijk hiervoor op <https://youtu.be/NytKCcu897zA>

- Dit project is mogelijk gemaakt door de Subsidierегeling Ondersteuning Zelfstandig Vertrek (OZV) van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Donaties aan Stichting WereldWijd zijn altijd welkom op rekeningnummer NL55RABO0113203594, we hebben de ANBI-status. Wij zijn steeds op zoek naar goede gereedschappen en machines of pc's t.b.v. de terugkeerders. Voor meer informatie of aanmelden voor deelname aan een opleidingstraject of ondersteuning bij terugkeer kan vrijblijvend contact met Stichting WereldWijd opgenomen worden via: 043-4083122 info@stichtingwereldwijd.nl www.stichtingwereldwijd.nl